

ובא ראה, ביום קזה של השבת
ציריך האדרם לשם ביום ובלילה,
ואדריך להתקין שלחן, ויעשה
shmacha לעליונים ולתפקידים.

ובא ראה, כשבא אדרם מבית
הנסטה, הולכים עמו מלאכים
קדושים מצד זה, ומלאכים מצד
זה, והשכינה על כלם, כאשר על
הפנים. ובשעה זו (ההלים צא) יפל
מצדך אלר ורבבה מימינך וגוו',
רק בעיניך פביט וגוו', כי אתה ה'
מחשי וגוו', לא תאניה אליך רעה
וגו'.

כל זה, אם האיש יכנס לבתו
בשמחה ויקבל אורחים בשמחה.
וכשבאה השכינה ומלאכים,
ויראו נר מאיר ושלוחן מתקן,
ואיש ואשתו בשמחה - בשעה
זו אומרת השכינה: זה שלי
הוא! (ישעה מת) ישראל אשר בה
אתפאר.

ואם לא - השכינה הולכת, ועפה
המלאכים, ובא יצר הרע עם
אברותיו, ומתחברים עטם,
וריאמר: זה שלי הוא, ומהאברות
שלוי! ומיד שורה עליו
ומטמאתו, ויטלק יה' מהן איש
ואשה, וישאר אש עם אש.
ומאכלו טמא. ועל זה (משלי כט)
ואל תתחא למטעמותו של רע
عين. ודאי ששלהנו היא מלאה
קי"א צוא"ה. ואני צואה אלא
יצר הרע, שהוא טמא.

על זה קבא לטהר מטיעין אותו. ובא
בא לטמא פותחים לו. ובא
תראה, מלאכים קדושים
ומלאכים טמאים הולכים עם
אדם בכל מקום שהולך. אם אדם
הוא צדיק, מתחברים לו מלאכים
קדושים, וישמרו אותו בכל
מקום שהולך. זהו שפטות הahlenim
(צא) כי מלאכי יוציאו לך לשマーך
בכל דרכיך.

וְהִיא חִזֵּי, בַּיּוֹמָא דָא דְשִׁבְתָּא, בַּעֲיִ בֶּר נְשָׁ
לְמַחְדֵּי בִּימָמָא וּבְלִילִיָּא, וּבַעֲיִ לְתַקְנָא
פַּתְּרוֹא, וַיַּעֲבִיד חִידּוֹ לְעִילָּאֵין וּמַפְאֵין.
וְהִיא חִזֵּי, כֵּد אֲתִי בֶּר נְשָׁ מַבִּי בְּנִישָׁתָּא, יְהִכּוֹן
עַמְּמִיה מַלְאָכִין קְדִישָׁן מַהְאִי גִּיסָּא,
וַיַּמְלָא כִּינְסָא מַהְאִי גִּיסָּא, וַשְּׁכִינָתָא עַל כְּלָהּוֹן,
כְּאִמָּא עַל בְּנִין. וּבְהָא שְׁעַתָּא, (הahlenim צא ז') יְפַל
מַצְדֵּךְ אַלְפּ וּרְבָה מִימִינְךָ וָגוּ', רק בעיניך
תַּבִּיט וָגוּ', כי אתה ה' מַחְסִי וָגוּ', לא תָּנַהַה
אליך רעה וגו'.

בְּלִ דָא, אם אַיִנְשׁ יְעוֹל לְכִתְהָה בְּחִדְרוֹא,
וַיַּקְבֵּל אוֹשְׁפֵּין בְּחִדְרוֹא. וְכֵד אֲתִי
שְׁכִינָתָא וַיַּמְלָא כִּינְסָא, וַיְחִזֵּי שְׁרָגָא נְהָרָא, וַיַּפְתֹּרָא
מִתְּקָנָא, וַיַּאֲנִישׁ וַיַּאֲתַתְהָה בְּחִדְרוֹה, בְּהָא
שְׁעַתָּא שְׁכִינָתָא אָמְרָת, זה שְׁלִי הוּא, ישעה מט
(ז) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אַתְּפָאָר. (דף ס ע"א).

וְאִם לֹא, שְׁכִינָתָא אַזְלָת, וַיַּמְלָא כִּינְסָא עַמָּה, וַיַּיְתִּי
יָצַר הָרָע עַם חִילִיה, וַאֲתַחְבְּרוּ עַמְּהּוֹן,
וַיֹּאמֶר זה שלי הוא, ומִן חִילִין דִּילִי. וּמִיד
שְׁוָרָה עַלְיוֹ וּמִטְמָאתוֹ, וַיִּסְתַּלְקֵךְ יְה', מִן איש
וָאֲשָׁה, וַיִּשְׁתָּאָר אֲשָׁא עַם אֲשָׁא. וַיִּאֲכְלוּ טָמָא.
וּרְעֵל דָא, (משלי כט) וְאֶל תַּתְּאֹ לְמַטְעָמָתוֹ שֶׁל
רע עין. ודאי פַּתְּרוֹא דִּילִיה הִיא מַלְאָה קִי"א
צֹא"ה. וְאֵין צֹא"ה, אַלְאָ יצַר הָרָע, שֶׁהוּא
טָמָא.

וְעַל דָא הַבָּא לִיטָהָר מַסְיִעִין אָתוֹ. בָּא לְטָמָא
פַּתְּחוֹן לו. וְתִא חִזֵּי, מַלְאָכִין קְדִישָׁין,
וַיַּמְלָא כִּינְסָא מַסְאָבִין, אַזְלָין עַם בֶּר נְשָׁ בְּכָל אַתְּר
דָאַזְיל. אם בֶּר נְשָׁ זְכָא הָוּא, אַזְדִּיוֹגָה לֵיה
מַלְאָכִין קְדִישָׁין, וַיִּגְתְּרוּן לֵיה בְּכָל אַתְּרָא
דָאַזְיל, הַדָּא הָוּא דְכִתְיבָ, (hlenim צא יא) כי מַלְאָכִיו
צֹהָה לְךָ לְשָׁמֵר בְּכָל דָרְכִיךָ.